

เครื่องมือสื่อสารเชิงพุทธบูรณาการเพื่อจัดการความขัดแย้งในระบบบริการ
สาธารณสุขรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
โรงพยาบาลสามพราน จังหวัดนครปฐม
Communication Tools for Conflict Management of AEC Health
Care System by Buddhist Integration in the Samphran Hospital

สุนันทา เอ้าเจริญ*

บทคัดย่อ

ความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่งานห้องคลอดโรงพยาบาลสามพรานกับผู้รับบริการชาวต่างชาติ พบว่ามูลเหตุจากปัญหาเรื่องการสื่อสาร การไม่เข้าใจภาษาของกันและกัน ก่อให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน และเจ้าหน้าที่ได้รับข้อมูลสำคัญในการดูแลเรื่องการคลอดผิดเพี้ยน จนอาจก่อให้เกิดอันตรายถึงแก่ชีวิต ผู้เขียนจึงสร้างเครื่องมือสื่อสารเชิงพุทธบูรณาการ โดยการนำหลักธรรม กถาวัตถุ 10 มาบูรณาการร่วมกับทฤษฎีการสื่อสารของเบอร์โล มาใช้แก้ปัญหาโดยคาดหวังว่า เครื่องมือสื่อสารเชิงพุทธบูรณาการสามารถช่วยให้เจ้าหน้าที่กับผู้รับบริการชาวต่างชาติเข้าใจตรงกัน การสื่อสารบรรลุวัตถุประสงค์เร็วขึ้น ส่งผลให้การบริการเป็นไปด้วยบรรยากาศความเป็นกัลยาณมิตร ผู้มารับบริการมีความอบอุ่นใจ

คำสำคัญ: เครื่องมือสื่อสารอวัจนภาษา, การจัดการความขัดแย้ง, ผู้รับบริการชาวต่างชาติ

Abstract

The conflict between the officer recipient with foreign clients found to cause from communication problems to not understand each other's language. Causing a delay in the operation, and officials received about back ground searching or hight risk pregnancy information distorted until may pose a danger to life. The authors have created a highly integrated non-verbal language communication tools by applying Buddhist principles of the

*พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ พยาบาลเวชปฏิบัติ โรงพยาบาลสามพราน นครปฐม

kathavatthu 10 integration together with the theory of communication. To solve the problem by expecting Buddhist integrated communication tool can help a client with foreigners, understanding communication objectives faster. As a result, the service is run by the friendly, the foreign clients comes with a heart warmth.

Keywords: Non-verbal Language Communication Tools, Conflict Management, Foreigners Clients

บทนำ

โรงพยาบาลสามพราน เป็นสถานบริการด้านสุขภาพในระดับทุติยภูมิ อยู่ในเขตอำเภอสามพราน ซึ่งมีโรงงานอุตสาหกรรมรายล้อม มีชาวต่างชาติอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก อีกทั้งโรงพยาบาลตั้งอยู่ริมถนนเพชรเกษม การคมนาคมค่อนข้างสะดวก จึงเป็นสถานบริการด้านสุขภาพที่มีผู้มารับบริการเป็นจำนวนมาก ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ซึ่งชาวต่างชาติส่วนใหญ่เป็นชาวพม่า ในส่วนของงานห้องคลอดก็เช่นกัน ปัจจุบันมีชาวพม่ามารับบริการการคลอดเพิ่มขึ้นทุกปีคิดเป็น 40% จากจำนวนผู้คลอดทั้งหมด ปัญหาที่พบจากผู้รับบริการชาวพม่าส่วนใหญ่เป็นปัญหาเรื่องการสื่อสาร เพราะผู้รับบริการชาวพม่า ไม่สามารถที่จะสื่อสารภาษาไทยพูดไม่ได้ และฟังไม่เข้าใจในสิ่งที่เจ้าหน้าที่อธิบาย อีกทั้งเจ้าหน้าที่งานห้องคลอดก็ไม่สามารถพูดและฟังภาษาของชาวพม่าได้ โรงพยาบาลสามพรานไม่มีงบประมาณในการจ้างล่ามมาประจำหน่วยงาน การแก้ปัญหาการสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่กับผู้รับบริการชาวพม่าที่ผ่านมา คือ การพูดและอธิบายซ้ำหลายๆ ครั้ง การสื่อสารที่ยากลำบากก่อให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน และเจ้าหน้าที่ได้รับข้อมูลสำคัญในการดูแลเรื่องการคลอดผิดเพี้ยน จนอาจก่อให้เกิดอันตรายถึงแก่ชีวิต

ผู้เขียนจึงนำเอาหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาในหมวดธรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องด้วยเรื่องที่ควรสนทนา กถาวัตถุ 10 มาบูรณาการร่วมกับทฤษฎีการสื่อสารของเบอร์โล สร้างเป็นเครื่องมือสื่อสารเชิงพุทธบูรณาการ โดยมีลักษณะเป็นแผ่นภาพแจ้งลักษณะกริยาท่าทางเอกสาร และสิ่งของที่จำเป็นต้องใช้สำหรับการคลอด มีข้อความเป็นภาษาพม่ากำกับไว้สั้นๆ ชัดเจน(ด้านหน้า) และมีภาษาคาราโอเกะ(ด้านหลัง) สำหรับให้เจ้าหน้าที่อ่านออกเสียงในขั้นตอน การซักประวัติเพื่อหาข้อมูลการตั้งครรภ์บุตร การปฏิบัติตนในขั้นตอนการตรวจรับใหม่แจ้งการเตรียมเอกสารและของใช้ที่จำเป็นในการมาคลอด รวมถึงการปฏิบัติตนในแต่ละระยะของการคลอด เพื่อนำไปสู่การคลอดที่ปลอดภัย

ผู้เขียนคาดหวังว่า หลังจากการใช้เครื่องมือสื่อสารเชิงพุทธบูรณาการจะส่งผลให้ มีความชัดเจนในเรื่องที่ต้องการสื่อสาร เกิดความเข้าใจตรงกันทั้ง 2 ฝ่าย ลดความขัดแย้งจากการเข้าใจที่ผิดเพี้ยน บรรยากาศการให้บริการเป็นไปด้วยความเอื้ออาทร และมีความเป็นกัลยาณมิตร พฤติกรรมการรับสารของผู้รับบริการชาวพม่า มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเชิงบวกเพิ่มขึ้น สามารถปฏิบัติตัวได้ตรงตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ การสื่อสารบรรลุวัตถุประสงค์เร็วขึ้น เจ้าหน้าที่ใช้เวลาในการสื่อสารในแต่ละขั้นตอนลดลง แม้สื่อสารกันคนละภาษาก็ตาม

การสื่อสาร

การสื่อสาร คือกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคลต่อบุคคล หรือบุคคลต่อกลุ่ม โดยใช้สัญลักษณ์สัญญาณ หรือพฤติกรรมที่เข้าใจกันโดยทั่วไป ภาษาที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารจะมี 2 ประเภทคือ วจนภาษา ได้แก่ ภาษาพูดหรือภาษาเขียน และอวจนภาษา ได้แก่ สัญลักษณ์ สัญญาณหรืออากัปกริยาต่างๆ ในกระบวนการสื่อสารไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารระดับใดผู้ส่งสารและผู้รับสาร ต่างก็มีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารทั้งสิ้น โดยทั้ง 2 ฝ่ายอาจมีวัตถุประสงค์ในการติดต่อสื่อสารที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันก็ได้ เมื่อใดก็ตามที่วัตถุประสงค์หรือความต้องการของทั้ง 2 ฝ่ายสอดคล้องต้องกัน การสื่อสารครั้งนั้นก็จะประสบผลสำเร็จในทางตรงกันข้าม เมื่อใดก็ตามที่วัตถุประสงค์หรือความต้องการของทั้ง 2 ฝ่าย ไม่สอดคล้องต้องกัน หรือขัดแย้งกันการสื่อสารก็จะประสบความล้มเหลว สรุปได้ว่า การสื่อสารครอบคลุมถึงทุกกระบวนการที่บุคคลหนึ่งส่งสิ่งเร้าโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลอื่นๆ การสื่อสารยังรวมไปถึงกระบวนการทั้งหลายที่คนมีอิทธิพลต่อกันหากมีผู้เข้าใจการกระทำและเหตุการณ์เหล่านั้น นั่นก็หมายความว่าความเข้าใจที่เกิดขึ้นแก่คนๆ หนึ่งนั้นได้เปลี่ยนแปลงข่าวสารที่คนๆ หนึ่งมีอยู่ และมีอิทธิพลต่อบุคคลผู้นั้น ไม่ได้หมายถึงเพียงแค่การถ่ายทอดสารด้วยภาษาพูดและภาษาเขียนที่ชัดเจน และแสดงเจตนาารมณ์ที่ชัดเจนเท่านั้น แต่หมายรวมถึงพฤติกรรมทุกพฤติกรรมของมนุษย์

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการสื่อสารตามทฤษฎี SMCR ของเบอร์โล (Berlo) ประกอบด้วยประกอบด้วย

ผู้ส่ง (Source) ต้องเป็นผู้ที่มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร โดยมีความสามารถใน “การเข้ารหัส” (Encode) เนื้อหาข่าวสาร มีทัศนคติที่ดีต่อผู้รับ เพื่อผลในการสื่อสารมีความรู้ที่ดีเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่จะส่ง และควรจะมีสามารถในการปรับระดับของข้อมูลนั้นให้เหมาะสม และง่ายต่อระดับความรู้ของผู้รับ ตลอดจนพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับผู้รับด้วย

ข้อมูลข่าวสาร (Message) เกี่ยวข้องด้านเนื้อหา สัญลักษณ์ และวิธีการส่งข่าวสาร

ช่องทางในการส่ง (Channel) หมายถึง การที่จะส่งข่าวสารโดยการให้ผู้รับได้รับข่าวสารข้อมูลโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง คือ การได้ยิน การดู การสัมผัส การลิ้มรส หรือการได้กลิ่น

ผู้รับ (Receiver) ต้องเป็นผู้มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร โดยมีความสามารถใน “การถอดรหัส” (Decode) สาร เป็นผู้ที่มีทัศนคติ ระดับความ และพื้นฐานทางสังคม วัฒนธรรม เช่นเดียวหรือคล้ายคลึงกันกับผู้ส่งจึงจะทำให้การสื่อสารความหมายหรือการสื่อสารนั้นได้ผล

ปัจจัยทั้งหมดล้วนมีความสำคัญต่อผลสำเร็จในการสื่อสาร หากปัจจัยใด มีความบกพร่อง อาจนำไปสู่ความขัดแย้งหมายถึงการเข้าใจในความหมายไม่ตรงกัน ในกรณีนี้ องค์ประกอบในการสื่อสารครบ และการสื่อสารจะมีประสิทธิภาพสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ถ้าผู้ส่งสารเป็นผู้ที่มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร มีทัศนคติที่ดีต่อผู้รับ มีความรู้อย่างดีเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่จะส่ง มีศิลปะในการใช้ปิยวาจา อีกทั้งมีความสามารถในการปรับระดับของข้อมูลนั้นให้เหมาะสม ง่ายต่อระดับความรู้ รวมถึงพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้รับด้วย สอดคล้องกับแนวคิดการสื่อสารตามแนวพุทธ พระพุทธเจ้าทรงเล็งเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของวาจา จึงได้มีหลักธรรมคำสอนในพระไตรปิฎกเกี่ยวกับวาจา ที่ได้บัญญัติไว้ใน คัมภีร์พระวินัยปิฎก พระสุตตันตปิฎกและพระอภิธรรมปิฎก วาจาประกอบด้วยองค์ 5 ประการ คือ พุดถูกกาล พุดคำจริง พุดคำอ่อนหวาน พุดคำประกอบด้วยประโยชน์ พุดด้วยเมตตาจิต วาจาประกอบด้วยองค์ 5 ประการนี้เป็นวาจาสุภาสิต ไม่เป็นวาจาทุภาสิต เป็นวาจาไม่มีโทษ และท่านผู้รู้ไม่ติเตียน วาจาจึงเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการสื่อสารต่อบุคคลอื่น เพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก ความต้องการ ทัศนคติ และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ บุคคลจึงควรพุดแต่คำที่ให้ผลดีแก่ตนเองและผู้อื่นเท่านั้น ลักษณะของวาจาที่เป็นคำพุดในพระพุทธศาสนา มีอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่ วาจาที่เป็นทุภาสิต และวาจาที่เป็นสุภาสิต คือ วาจาที่พุดหรือเปล่งเป็นเสียงทำให้ผู้ฟังเข้าใจเนื้อความได้ ไม่มีโทษ สบายหู แฝงด้วยคติ เป็นถ้อยคำนำออก จากทุกข์ เป็นวจีสัจจิต ทำให้ได้รับประโยชน์ทั้งผู้พุดและผู้ฟัง ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วว่าพระพุทธเจ้าทรงเล็งเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของวาจา จึงได้บัญญัติหลักธรรมคำสอนเกี่ยวกับวาจาไว้ในพระไตรปิฎกโดยที่รับรู้ทั่วกันคือ เรื่อง ที่ควรสนทนา กถาวัตถุ 10 ประการ ได้แก่

- 1) อับปิจฉกถา เรื่องความมกน้อย ถ้อยคำที่ชักชวนให้มีความปรารถนาน้อย
- 2) สันตุฎฐิกถา เรื่องความสันโดษ หมายถึง ความสันโดษ 3 ประการ คือ (1) ยถาลาภสันโดษ เป็นผู้สันโดษตามมีตามได้ทั้งดีและไม่ดี (2) ยถาพลสันโดษ เป็นผู้สันโดษตามกำลังทั้งกำลังของตนและของทายก (3) ยถาสารูปสันโดษ เป็นผู้สันโดษตามสมควรแก่สมณภาวะ ถ้อยคำที่ชักนำให้มีความสันโดษ ไม่ชอบฟังเพื่อหรือปรนปรี

3) ปวิเวกกถา เรื่องความสังัด หมายถึง มีวิเวก 3 ประการ คือ (1) กายวิเวก สังัดกาย ได้แก่ อยู่ผู้เดียวทุกอิริยาบถ (2) จิตตวิเวก ได้แก่ ได้สมาบัติ 8 (3) อุปธิวิเวก ได้แก่ บรรลุนิพพานถ้อยคำที่ชักนำให้มีความสังัดกายใจ

4) อสังสัคคกถา เรื่องความไม่คลุกคลี หมายถึง ไม่คลุกคลีด้วยการคลุกคลี 5 ประการ คือ (1) การคลุกคลีด้วยการฟัง (2) การคลุกคลีด้วยการเห็น (3) การคลุกคลีด้วยการสนทนา ปราศรัย (4) การคลุกคลีด้วยการอยู่ร่วมกัน (5) การคลุกคลีทางกายถ้อยคำที่ชักนำให้ ไม่คลุกคลีด้วยหมู่

5) วิริยารัมภกถา เรื่องการปรารถนาความเพียร หมายถึง การทำความเพียรทางกายและทางจิตให้บริบูรณ์ถ้อยคำที่ชักนำให้มุ่งมั่นทำความเพียร

6) สีลสัมปทากถา เรื่องความสมบูรณ์ด้วยศีลคำว่าศีลในที่นี้ หมายถึง ปาริสุทธิ ศีล 4 ประการคือ (1) ศีลคือการสังวรในพระปาติโมกข์ (2) ศีลคือการสำรวมอินทรีย์ 6 (3) ศีลคือการพิจารณาใช้สอยปัจจัย (4) ศีลคือการเลี้ยงชีวิตด้วยความบริสุทธิ์

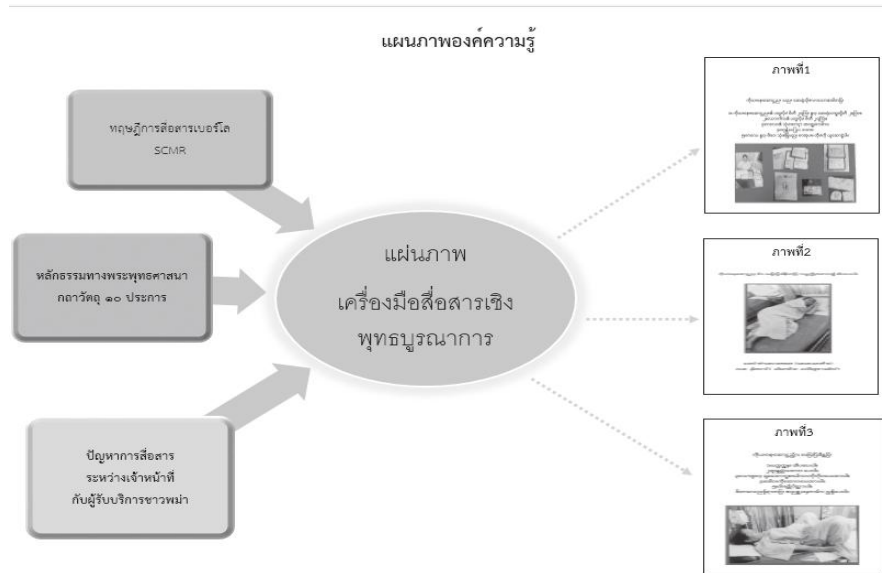
7) สมာธิสัมปทากถา เรื่องความสมบูรณ์ด้วยสมาธิ คำว่า สมาธิ ในที่นี้ หมายถึง สมาบัติ 8 คือ รูปฌาน 4 และอรุฌาน 4 อันเป็นบาทแห่งวิปัสสนาถ้อยคำที่ชักนำให้ทำจิตมั่น

8) ปัญญาสัมปทากถา เรื่องความสมบูรณ์ด้วยปัญญาถ้อยคำที่ชักนำให้เกิดปัญญา

9) วิมุตติสัมปทากถา เรื่องความสมบูรณ์ ด้วยวิมุตติถ้อยคำที่ชักนำให้ทำใจให้พ้นจากกิเลสและความทุกข์

10) วิมุตติญาณทัสสนสัมปทากถา เรื่องความสมบูรณ์ด้วยวิมุตติญาณทัสสนะถ้อยคำที่ชักนำให้สนใจ และเข้าใจเรื่องความรู้ ความเห็นในภาวะที่หลุดพ้น จากกิเลสและความทุกข์

สรุปโดยภาพรวม กถาวัตถุ 10 ประการ คือ หลักธรรมว่าด้วยเรื่องที่เหมาะสมก่อนที่ผู้พูดจะกล่าวสิ่งใดออกไป ควรต้องพิจารณาบริบทของผู้ฟังประกอบด้วย แล้วปรับสำนวนถ้อยคำ ให้เข้ากับบริบทนั้นๆ เพื่อมุ่งไปสู่ผลสำเร็จของการสื่อสาร เพราะบุคคลแต่ละคนย่อมมีรายละเอียดหล่อหลอมเป็นลักษณะเฉพาะบุคคล สำนวนวาจาที่ใช้ได้กับบุคคลหนึ่ง อาจไม่มีผลตอบรับเชิงบวกใดๆ กับอีกบุคคลหนึ่ง ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างหลักธรรมในพุทธศาสนาว่าด้วยเรื่องที่เหมาะสม กถาวัตถุ 10 ประการ มาปรับใช้ และบูรณาการให้เข้ากับบริบทการสื่อสารกับผู้รับบริการที่เป็นชาวต่างชาติ พูดกันคนละภาษา ในงานห้องคลอดดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงจำนวนของใช้ที่จำเป็นในการมาตลอด

ကိုယ့်ဝန်ဆောင်ညီ သည့် ဆေးရုံဝိတ်လာသောအခါတို့။

- ၁။ ကိုယ့်ဝန်ဆောင်ညီ၏ ပတွာဝိတ် မိတ် ၂၇ကြိမ်၊ နှင်း ဆေးရုံလူကူတွဲဝိတ် ၂၇ကြိမ်။
- ၂။ ယောက်ျား၏ ပတွာဝိတ် မိတ် ၂၇ကြိမ်။
- ၃။ ကလေး၏ သုံးဆော့အဝတ္တအားများ။
- ၄။ ကုန်စင်အိုးတစ်ဘတ်။
- ၅။ ကလေး နှင်း မိခင်၊ သုံးစွဲမည့် စာအုပ်။ ဝိတ်ကို ယူဆောင်ပါ။

ภาพที่ 2 แสดงจำนวนของใช้ที่จำเป็นในการมาตลอด
 ประยุกต์ใช้หลักธรรม อับปิจกถา

อัปปีจนกถา เรื่องความมกน้อย ถ้อยคำที่ชักชวนให้มีความปรารถนายน้อย

ปรับเพื่อใช้ในการให้ข้อมูล ผู้มารับบริการรับรู้เกี่ยวกับสภาวะของตน เคารพกฎระเบียบ และปฏิบัติตามบริบทสถานพยาบาลนั้นๆ คือ ต้องนอนรอกตลอดในห้องสำหรับรอกตลอด สิ่งที่น่าติดตัวเข้ามาได้มีเพียงเอกสารและของใช้จำเป็นสำหรับเด็กทารกเท่านั้น ซึ่งมีเพียง สมุดฝากครรภ์, สำเนาหนังสือเดินทาง (passport) ของผู้คลอดและสามีคนละ 1 ฉบับ, ผ้าขนหนูสำหรับห่อตัวเด็กผ้าอ้อมหมวกเด็ก อย่างละ 1 ชิ้น และผ้าอนามัยชนิดห่วงสำหรับ ใส่หลังคลอด เท่านั้น เพื่อป้องกันการสูญหาย เป็นระเบียบในการจัดเก็บ และสะดวก ในการเคลื่อนย้าย

ประยุกต์ใช้หลักธรรม สันตฎฐิกถา ปวิเวกกถา อสังสัคคกถา สีสสัมปทากถา สมาธิกถา

ကိုယ့်ဝနာဆော့ညွှန့် ခံး မေ့ခြင်းခါနီးတပြီ၊ ဘုရားရှိခိုးစေား၍ ဝိပဿနာပေးပါ။

ภาพที่ 3 แสดงขั้นตอนการปฏิบัติตนที่ถูกต้องขณะรอกตลอด
(นอนตะแคงซ้ายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการไหลเวียนโลหิตและออกซิเจนไปสู่ทารก)

สันตฎฐิกถา เรื่องความสันโดษ หมายถึง ความสันโดษตามสมควรแก่สมณภาวะ
ปวิเวกกถา เรื่องความสงัด ถ้อยคำที่ชักนำให้มีความสงัดกายใจ
อสังสัคคกถา เรื่องความไม่คลุกคลี ด้วยการสนทนาปราศรัย การอยู่ร่วมกัน

สี่ลสัมปทากถา เรื่องความสมบูรณ์ด้วยศีล หมายถึง การสำรวมอินทรีย์ 6 การพิจารณา
ใช้สอยปัจจัย 4

สมาธิสัมปทากถา เรื่องความสมบูรณ์ด้วยสมาธิ ถ้อยคำที่ชักนำให้ทำจิตมั่น

ปรับเพื่อใช้ให้ข้อมูลผู้มารับบริการ ปฏิบัติตามกฎหมายของห้องคลอด ยอมรับสภาพที่นอน
รอคลอดภายในห้องคลอด มิได้พบญาติได้ตามความพอใจ รับรู้การเปลี่ยนแปลงในแต่ละระยะ
ของการคลอด และสามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามคำแนะนำ เพื่อให้การคลอดดำเนินไปเป็นปกติ
ไม่มีภาวะแทรกซ้อนใดๆ

กัณหาอสุภะภวเนว หิตวเนว หิตวเนว

๑||๑๑๑๑๑||

๒||๑๑๑๑๑||

๓||๑๑๑๑๑||

๔||๑๑๑๑๑||

๕||๑๑๑๑๑||

๖||๑๑๑๑๑||

ภาพที่ 4 แสดงขั้นตอนการเบ่งคลอด

ประยุกต์ใช้หลักธรรม วิริยารัมภกถา ปัญญาภกถา วิมุตติภกถา และวิมุตติญาณทัสนกถา

วิริยารัมภกถา เรื่องการทำความเพียรทางกายและทางจิตให้บริบูรณ์

ปัญญาสัมปทากถา เรื่องความสมบูรณ์ด้วยปัญญา ถ้อยคำที่ชักนำให้เกิดปัญญา

วิมุตติสัมปทากถา เรื่องความสมบูรณ์ ทำใจให้พ้นจากกิเลสและความทุกข์

วิมุตติญาณทัสนสัมปทากถา เรื่องความสมบูรณ์ด้วยวิมุตติญาณทัสนะ รู้และเข้าใจ
ในภาวะที่หลุดพ้นจากกิเลสและความทุกข์

ปรับเพื่อใช้ให้ข้อมูลผู้มารับบริการรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในระยยะสุดท้าย
ของการคลอด รู้ทันความเจ็บปวดที่ทวีเพิ่มขึ้น และการเบ่งที่ถูกวิธี เพื่อนำไปสู่ภาวะที่หลุดพ้น
จากทุกข์ คือสิ้นสุดการคลอดอย่างปลอดภัย

สรุป

จากที่ได้นำเอาหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาในหมวดธรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องด้วยเรื่องที่ควรสนทนา กถาวัตถุ 10 ประการ มาบูรณาการร่วมกับทฤษฎีการสื่อสารของเบอร์โลสร้างเป็นเครื่องมือสื่อสารเชิงพุทธบูรณาการ เพื่อมุ่งหวังให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพขึ้น ลดความขัดแย้งด้านการสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่กับผู้รับบริการชาวพม่า ผู้รับบริการเข้าใจสิ่งที่เจ้าหน้าที่ต้องการสื่อ มีพฤติกรรมเชิงบวก และสามารถปฏิบัติได้ตรงตามวัตถุประสงค์ เจ้าหน้าที่ได้รับข้อมูลครบถ้วน นำมาวางแผนให้การพยาบาลได้อย่างครอบคลุม จนนำไปสู่การคลอดที่ปลอดภัยไม่มีภาวะแทรกซ้อนใด

เอกสารอ้างอิง

- มหามกุฏราชวิทยาลัย. (2525). *พระไตรปิฎกพร้อมอรรถกถา แปล ชุด 91 เล่ม*. กรุงเทพฯ: มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2544). *ประมวลชุดวิชาปรัชญานิตยศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร, พิมพ์ครั้งที่ 4*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อรนุช เลิศจรรยารักษ์ และดาราวรรณ สุขุมาลชาติ. (2539). *ทฤษฎีการสื่อสารเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 9*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

